

RESSÒ

BUTLLETI INFORMATIU BIMENSUAL

N.º 3

Juny - Juliol 1981

2ª EPOCA

ALTRE COP LES DEIXALLES

En la breu història de Montbau hi ha hagut un moment especialment coesionador, quan tots els montbauencs respongueren sense vacil·lacions a les pretensions d'un Ajuntament franquista que volia convertir Collcerola en un abocador d'escombraries a l'any 1.973. Al crit de "Basuras Collcerola NO" es presentà la batalla. L'oposició unànime, amb accions de tota mena i a totes les instàncies donà els resultats que Montbau va saber exigir. Va ser una victòria només atribuïble a la coesió amb què, fou duta a terme i a les innombrables aportacions personals anònimes i inestimables.

Tornem, aquests dies, a topar-nos amb el tema de les deixalles. Quan ja aquest número estava compost, els veïns hem rebut, amb astorament, els avisos de pagament de les taxes sobre la recollida d'escombraries domiciliàries. L'astorament l'han provocat les quantitats exigides, desmesuradament superiors a les de l'any passat. Hem hagut, ràpidament, de recercar l'informació que ens expliqués una colla de punts obscurs. L'Associació, fent-se ressò de l'indignació dels veïns i en col·laboració amb ells ha convocat una urgent Assemblea sobre el tema, a la qual es convidà, prefe-

OTRA VEZ LAS BASURAS

En la breve historia de Montbau ha existido un momento especialmente coesionador, cuando todos los montbauencs respondieron sin vacilaciones a las pretensiones de un Ayuntamiento franquista que queria convertir Collcerola en un vertedero de basuras, en el año 1.973. Al grito de "Basuras Collcerola NO" se presentó la batalla. La oposición unánime, con acciones de toda índole y a todos los niveles dió los resultados que Montbau supo exigir. Fué una victoria solo atribuible a la coesión con que se llevó a efecto y a las innumerables aportaciones personales anónimas e inestimables.

Volvemos, estos dias, a enfrentarnos con el tema de las basuras. Cuando ya este número estaba compuesto, los vecinos hemos recibido, con asombro, los avisos de pago de la tasa sobre la recogida de basuras domiciliarias. El asombro ha venido provocado por las cantidades exigidas, desmesuradamente superiores a las del año pasado. Rápidamente hemos tenido que buscar la información que nos explicara una serie de puntos oscuros. La Asociación, haciéndose eco de la indignación de los vecinos y en colaboración con ellos, convocó una urgente Asamblea sobre el tema, a la cual invitó, preferentemen-

rentment, als presidents o delegats d'escala. Es prengueren els primers acords: Aconsellar retenir els pagaments i iniciar la reclamació d'un tracte més d'acord amb les reals possibilitats i situació del barri.

L'Assemblea ha posat també, en clar que hi han motius per argumentar un tracte més favorable. Montbau no és, certament, un barri residencial preferent. Es, encara, un barri dormitori en un dels extrems de la ciutat. Encara, un barri mal comunicat. El fet de que hi hagin arbres no treu la baixa qualitat de la seva arquitectura i la poca dotació de serveis. D'altra banda l'augment que representa per a nosaltres aquest nou sistema de recaptació és molt superior al dels barris més ben tractats i més cèntrics de la ciutat. Hi han arguments.

Una altra circumstància que es dona avui i no es donava en la campanya "Basuras Collcerola NO" és que ara l'Administració accepta el diàleg. I és dialogar amb serenitat, convicció i fermesa la primera cosa que cal fer

Finalment, cal dir que les primeres accions les endegà la Junta de l'Associació tres dies abans d'una Assemblea ja convocada per a la renovació d'uns quants càrrecs. La nova Junta no ha dubtat ni un moment, en recollir la torxa i amb un entusiasme renovat segueix fent que l'Associació sigui el marc idoni per a resoldre els temes que afecten a tot el barri.

La reclamació està endegada. Montbau no vol cap tracte preferent ni en menys, ni molt menys en més:

te, a los presidentes o delegados de escalera. Se tomaron los primeros acuerdos: Aconsejar retenir los pagos e iniciar la reclamación de un trato más acorde con las reales posibilidades y situación del barri.

La Asamblea puso, también en claro que hay motivos para argumentar un trato más favorable. Montbau no es, ciertamente, un barri residencial preferente. Es, todavía, un barri dormitorio, enclavado en uno de los extremos de la ciudad. Todavía un barri mal comunicado. El hecho de que haya árboles no quita la baja calidad de su arquitectura y la poca dotación de servicios. Por otra parte el aumento que representa para muchos de nosotros este nuevo sistema tributario es muy superior al de los barrios mejor tratados y más céntricos de la ciudad. Hay argumentos.

Otra circunstancia que se da hoy y que no se daba en la campaña "Basuras Collcerola NO" es que ahora la Administración acepta el diálogo. Y es dialogar, con serenidad, convicción y firmeza la primera cosa que debe hacerse.

Finalmente hay que decir, que las primeras acciones fueron iniciadas por la Junta de la Asociación tres días antes de una Asamblea ya convocada para la renovación de varios cargos. La nueva Junta no ha dudado ni un momento en recoger la antorcha y con un entusiasmo renovado sigue posibilitando que la Asociación sea el marco idoneo para resolver los temas que afectan a todo el barri.

La reclamación está en marcha. Montbau no quiere ningún trato preferente ni en menos, ni mucho menos en más.

Documents per a una historia de Montbau

Fra Boïl a Sant Cebrià

Titolàvem la nota del número anterior com la història del pernil i podriem titular aquesta com la història del pa amb tomàquet i tindriem relacionat el barri amb aquesta menja tan significativa: el pa amb tomàquet i pernil!

Però no és la nostra intenció insistir en temes gastronòmics sinó sinólement històrics, encara que la història que hem triat avui pugui tenir relació amb el tomàquet. En efecte: sabem que el tomàquet ve d'Amèrica ran del descobriment i sabem que Fra Bernat de Boïl acompanyà Cristòfol Colom en el seu segon viatge a les Indies Occidentals. Sabem també, que de retorn d'aquest viatge es reclogué a l'ermita de Sant Cebrià presidint una petita comunitat de l'ordre de frares mínims que ell introduí a Catalunya i que, ben segur, tindrien un hort.

La personalitat inquieta de Fra Bernat ens porta a imaginar que bé podria ser ell l'introduïdor del tomàquet a Europa, precisament al petit hort de Sant Cebrià, avui a Montbau, regat amb l'aigua de la font de la Llet.

Bernat de Boïl, de procedència noble i aragonesa, alternà la política i la vida religiosa. Per la seva activitat hem de deduir que fou un home culte i políglota. Llegia Ramon Llull, dauria parlar francès i sabia l'aragonès, llengua encara viva al seu temps, perquè traduí un llibre a aquest idioma.

Fou secretari del Rei Ferran II de Catalunya-Aragó. Després es retirà a Montserrat a fer vida eremítica i aviat esdevingué superior dels ermitans de la muntanya santa.

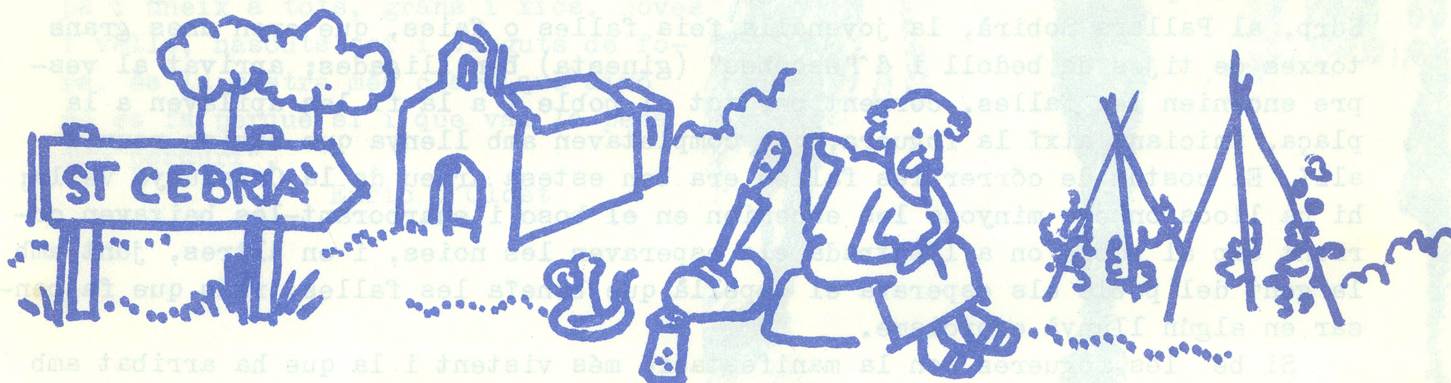
Més endavant el veiem a França, com a emisari del Rei a negociar un afer de fronteres. Allí conegué a Francesc de Paula, el futur sant, que el convencé perquè entrés a l'ordre dels frares mínims.

Nomenat Vicari Apostòlic de les Indies Occidentals pel Papa Alexandre VI, acompanyà a Cristòfol Colom en el seu segon viatge a Amèrica com ja havíem dit. De retorn torna a la vida retirada presidint la primera comunitat de frares mínims a Sant Cebrià.

Finalment és nomenat abat comandatari de Sant Miquel de Cuixà on acabà els seus dies.

Ja veieu quantes coses es relacionen amb Montbau a través de Fra Boïl i Sant Cebrià: Montserrat i Cuixà, Amèrica i l'ordre dels mínims, la política i la religió.

Si un dia teniu la sort de fer una fontada al xiringuito de Sant Cebrià entre el bosc i l'ermita i us mangeu una bona llesca de pa amb tomàquet, assaboriu amb ella, la història pretèrita que Montbau hauria d'anar assumint i reconstruint.

Fra Bernat esperant que madurin els tomàquets per a inventar el pa amb tomàquet.

EL PAS DEL TEMPS

Quan erem infants la revetlla de Sant Joan era una de les festes més esparades de l'any. Era la festa de les fogueres i els focs d'artifici, per els que d'aliem feia dies.

Ben bé des d'un mes abans ja havíem començat a resseguir els pisos del barri demanant llenya per el foc de Sant Joan. Era el moment en què la gent es desprenia dels trastos vells combustibles, tant era una cadira rebentada com un cavall de cartró esbotzat o simplement una escombra vella, els nanos ho anavem arreplegant i guardant-ho tot en algun solar dels molts que aleshores quedaven a la ciutat. Estic parlant de la part de l'eixample del barri de Sant Antoni, i allà, com crec que a tots els barris, els nois i jovenalla feiem força vida al carrer on ens reuníem els companys per a jugar i en aquests dies formavem, més que mai, una veritable colla, amb l'objectiu de poguer muntar la més alta foguera a la nostra cruïlla. Hi havia una gran competència amb els altres grups que feien fogueres a les cruïlles llindants i no sempre massa lleial, perquè formava part del joc descobrir l'amagatall del combustible de les altres trepes i prendre'ns el fustam els uns als altres; per això, de vegades i sobretot els últims dies, el guardavem a dins la claveguera d'on no sortia fins a la tarda de la vigília de Sant Joan per apilar-lo a la foguera, mentre es feia l'última repassada per les cases recollint llenya.

Al caure la tarda, els botiguers, porters i altres veïns, treien cadires al carrer per a poguer veure la festa bo i asseguts, tot prenent la fresca. Cal dir que, si bé erem la quitxalla els qui feiem el foc, aquest era, també, una mica, l'orgull del carrer i a tothom agradava que fos gran i fes patxoca; tan és així que, si al final quedava esquifit, no trigaven a sortir de les botigues caixes de verdura o de sabó o barrils d'arengades, fins que la foguera feia goig. Tot esperant el moment de calar-hi foc els nanos feiem petar les pedres fogueres, els mistos garibaldi, les piules, els borratxos, els trons i correcomes. L'impaciència creixia a mesura que la llum minvava, començavem a encendre escombres velles i a empaitar-nos tot rondant el foc, fins que no poguent esperar més, enceníem la foguera que en pocs moments s'abrandava. Una rera l'altra anaven encenent-se les fogueres d'arreu de la ciutat que promptament es veia embolcallada d'una resplandor rogenca, ratllada per el rastre lluminós i fugisser dels coets.

Quan de la foguera només quedava un cercle de brases, la gent entrava a casa a menjar la coca i després algú s'arribava a la Rambla a comprar alguna planta olorosa: alfàbrega, ruda i fins i tot clavellines.

En els pobles la festa del foc guarda més elements de cultures antigues. A Surp, al Pallars Sobirà, la jovenalla feia falles o faies, que eren unes grans torxes de tijes de bedoll i d'"escobes" (ginesta) ben lligades; arribat al vespre encenien les falles, corrent per tot el poble i a la fi les apilaven a la plaça, iniciant així la foguera, que completaven amb llenya que havien reunit allí. El costum de córrer les falles era ben estesa arreu de la Catalunya Vella; hi ha llocs on els minyons les encenien en el bosc i enarborant-les baixaven corrent cap al poble on a l'entrada els esperaven les noies, i en altres, junt amb la gent del poble els esperava el capellà que beneïa les falles, ritu que fa pensar en algún llunyà exorcisme.

Si bé les fogueres son la manifestació més vistent i la que ha arribat amb més força als nostres dies, la vetlla de Sant Joan ha mantingut fins fa pocs anys altres tradicions, que possiblement no corresponen als vells ritus del solstici d'estiu sinó a altres solemnitats, però que al perdre's aquestes, el poble traslladà les pràctiques a aquesta nit de maravelles.

N'hi ha de relacionades amb l'aigua, amb el bosc, fades i bruixes, tresors amagats, pràctiques que feien les noies per a conèixer l'identitat, l'ofici i la fortuna del futur nuvi, i costums gentils dels nois envers les noies. La relació seria molt llarga i cal deixar-ho per un altre dia.

Tornant a parlar de les fogueres cal dir que si bé la tradició és viva encara, per diverses raons ha anat minvant d'un temps ençà tant a les ciutats com a viles i pobles, assenyalant la mateixa devallada que ja han seguit tantes altres tradicions que ens venen dels temps més reculats, perdudes unes, i mig vençudes altres, al no haver pogut evolucionar d'acord amb el context del món actual.

D'uns anys ençà els focs de Sant Joan van prenent un altre caient, de motivació més actual, que possiblement pot ajudar a reforçar la seva pervivència. Ens referim a encendre les fogueres amb el foc portat del cim del Canigó, com a senyal de germanor de tots els aïsos Catalans.

Aquesta renovació dels focs nasqué al Rosselló entre els anys 1.955-58 de la mà d'en Francesc Pujada, que tingué l'iniciativa d'encendre la foguera al cim del Canigó i prenent-ne el foc amb torxes, baixar-lo als pobles de les comarques de la Catalunya Nord perquè amb ell encenguessin els seus focs. Aquesta iniciativa tingué bona acollida i a l'any 1.966 el Centre Excursionista de Vic la porta al Principat i l'estén per les comarques d'Osona i del Ripollès. El 1.967 arriba la flama a Barcelona i és entregada al batlle de la ciutat; un dels primers barris que encengué el foc amb la flama del Canigó va ser Montbau l'any 1.971. La flama del Canigó es va estenent arreu portada en cursa de relleus des del cim del Canigó, presa després amb cotxe i fins amb avioneta per a fer-la arribar a temps als pobles més allunyats, on entra altra vegada portada amb torxes per el jovent. I així arriba el 1.973 a València i el 1.980 eren una quatre-cents pobles els que encenen les fogueres amb la flama del Canigó.

Creiem adient reproduir uns paràgrafs d'una circular dels organitzadors dels "Focs de Sant Joan": "Amb el foc, novament renovem la voluntat d'esser i sentir-nos amics, més germans, i el goig de ser solidaris a tot això que ens és propi. Si un costum més que milenari ens crida, apropa i uneix a tots, grans i xics, joves i vells, nascuts aci i vinguts de fora, és la mostra més clara que això no es fa perquè sí i que val la pena que perduri".

Enric d'Olost

JUNTA RENOVADA: MISMA LINEA, PERO REVIGORIZADA

El lunes, día 15 de junio, se celebró la Asamblea General Extraordinaria de la Asociación de Vecinos. Los miembros que cesaban de la Junta, explicaron las razones de salud, trabajo, desplazamiento, que les llevaban a presentar la dimisión de sus cargos. Todos ofrecieron su colaboración a la Asociación y a la Junta.

A preguntas de los socios se explicó los propósitos que animan al equipo renovado. Extractando las intervenciones y el texto del programa enviado podemos señalar tres líneas maestras:

- 1) Continuidad, como sea seguir la operación "Polideportivo", la promoción del Hogar de Ancianos, relación con el Consell del Districte, etc.
- 2) Nueva frontera, que significa potenciar la revista, creación del Archivo Montbau, desarrollar un programa de dinamización cultural, de mejora de la calidad de vida, de participación de la juventud, etc.
- 3) Darle a la Junta carácter de equipo directivo global, sin que sea una mera coordinación o suma de actividades de vocalías.

La Asamblea constató que la Asociación vela por el barrio y sus vecinos. El viernes anterior había convocado una reunión celebrada con numerosa asistencia, para tratar el aumento de la tasa de recogida de basuras. Se comprobó que la Asociación es pluralista y unitaria, respetuosa con las diversas filosofías, ideologías, orígenes, ... En la Asamblea de socios y en las reuniones de vecinos cada uno habla en el idioma que mejor se expresa, catalán o castellano, normalmente su lengua materna.

Para pertenecer a la Asociación no hay ninguna discriminación: ser vecino del barrio es suficiente. Si alguno se considera discriminado sería por acción u omisión INVOLUNTARIA. La receta es fácil: hacerse socio, participar, dar su opinión para mejorar nuestra Asociación, la Asociación de todos los que vivimos en Montbau.

La Junta renovada necesita la crítica y el apoyo de los socios, que esperamos sean todos los vecinos de este barrio tan bonito como abandonado

PEDRO LEON

Vice-Presidente de la Asociación de Vecinos

NOTICIES

UNA NOTICIA REFRESCANT

La Diputació de Barcelona, de qui depenen les instal·lacions esportives de les Llars Mundet, ha determinat posar a disposició del públic en general la piscina descoberta de les Llars Mundet.

Aquesta obertura de la piscina al públic ha tingut lloc el dia 22 de juny, amb una doble finalitat: per una part oferir un servei recreatiu i, per altra, fer possible l'inici i el perfeccionament de la natació mitjançant els corresponents curssets.

Donat el caracter eminentment social de l'objectiu que es persegueix, les quotes a satisfer han estat estudiades de manera que siguin a l'abast de la població en general, ens diuen.

Per a més informació, podeu adreçar-vos al mateix Centre "Llar Mundet" Pavelló Central, oficina d'Esports, telf. 220.96.00, on es faciliten tota mena de dades.

Per la proximitat de la piscina de les Llars Mundet, Montbau pot ser el barri més beneficiat per aquesta obertura que aplaudim.

TEMES QUE SERAN TRACTATS PROXIMAMENT A LES PAGINES DE LA REVISTA

- Obre de reparació de vivendes que el Patronat te previstes dur a terme aquest any, al barri
- Dossier sobre el Metro
- Projectes per a Montbau: el Poliesportiu i la Piscina
- Dossier sobre la Llar de Vells.

Les pàgines d'aquesta revista estan obertes a qualsevol col·laboració. Els veïns que estiguin interessats a col·laborar-hi, no importa l'edat que tinguin, poden enviar els seus treballs a l'Associació de Veïns de Montbau.

La publicació respectarà l'idioma en què siguin escrits,

Las páginas de esta revista están abiertas a cualquier colaboración. Los vecinos que estén interesados en ello, no importa la edad que tengan, pueden enviar sus trabajos a la Asociación de Vecinos.

La publicación respetará el idioma en que vengan escritos los trabajos.

CLUB D'ESTIU PER A JOVES

Organitzà: Casal de Joves d'Horta. Club Martinenc. Amb el suport del Consell de la Jovetut del Districte XIIè.

DIES: Cada dia durant els mesos de juliol, agost i setembre

HORARIS: Matí d'11 a 2 (Hi ha la possibilitat de quedar-s'hi a dinar)

Tarda de 4 a 9

Nit a partir de les 10

ACTIVITATS: Matí Esports: Voleibol, handbol, futbol (en camp gran o en sala), petanca i tenis taula

Tarda Esports: Waterpolo i natació. La piscina restarà oberta a partir de les 6 de la tarda per a tots els inscrits en el Club d'Estiu.

De 4 a 6: Bar a l'aire lliure, lloc per a la lectura, ambient musical amb audicions, campionats de jocs de taula (parxis, domino, cartes, daus, escacs, dames), campionats de tenis de taula, xerrades, col.loquis...

De 6 a 9: Cursets i tallers: Fotografia, català, música, plàstica, macramé, expressió corporal, maquillatge, massatge, balls populars i moderns, ioga, ecologia i medi ambient. La durada dels cursets és de 15 dies.

Divendres musicals: Audicions de rock, blues, tangos, cançó popular,.... de 9 a 12 de la nit.

Dissabtes: Ball (amb discos) amb bany a la piscina en acabar. **ES GRATUIT!!!**

Diumenges: A la tarda Ball amb l'Orquestra Serpentina. Els inscrits al Club pagaràn el mateix que els socis del Club Martinenc, tant els diumenges com a la piscina, els matins i a la revetlla de Sant Jaume.

Hi ha la possibilitat de fer Cinema i Teatre, segons la gent interessada.

SORTIDES: Excursions , coneixament de la ciutat, festes populars...

Durant 15 dies es combinaràn les activitats del Club amb l'acollida d'un grup de joves de Nàpols

INSCRIPCIONS: Amb dret a totes les activitats: 600 ptes la quinzena o 1.000 " al mes

LLOC Es feràn del 22 al 30 de juny al Consell del Districte XIIè. carrer Santa Fè, 5, de dilluns a divendres. de 5 a 8 de la tarda. A partir del 1er. de juliol al mateix Club

Modista

AURORA

Corte y Prueba

Academia Corte y Confección

« *Sistema Feli* »

BENLLIURE, 21

BARCELONA - 35

Drogueria

Monbau

AL SEU SERVEI amb:

**Papers pintats - Pintures - Plàstics - Perfumeria
i tota mena d'articles de neteja**

Esplanada Monbau, 1

Telèfon 229 24 58

B A R C E L O N A - 3 5

Salvador

Boutique de la Perruqueria Unisex

Angel Marqués, 14-16, Tda. 5-6

Poesia, 1-5 - Teléf. 357 30 44

BARCELONA - 35

Restaurante Alvar

Angel Marqués, 1-3-5-7

BARCELONA - 35

MONTBAU

telef. 220 11 36

**SALONES PARA FIESTAS
BANQUETES REUNIONES**

- * **COCINA SELECTA**
- * **ESMERADO SERVICIO**
- * **GRAN CARTA DE VINOS**
- * **ESPECIALIDAD EN CARNES**
- * **PLATOS PARA LLEVAR A DOMICILIO**
- * **MENU SELECTO DEL DIA A PRECIOS POPULARES**

UNICO RESTAURANTE EN NUESTRO BARRIO

Som la
CAIXA DE
CATALUNYA

Per primera vegada a Catalunya

Un servei sense precedents exclusiu de la CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA al servei de l'economia domèstica.

- *Ara vostè pot obtenir un crèdit immediat sense avaladors.
- *Ara vostè pot obtenir 50.000 pessetes com a "Atencions familiars".
- *Ara vostè pot tenir una assegurança gratuïta d'accidents de 500.000 pessetes.
- *Ara vostè pot tenir una perfecta i gratuïta administració d'ingressos i despeses.
- *Ara vostè pot disposar de la targeta de crèdit "Master Charge".

Si vol aprofitar tots aquests extraordinaris avantatges, que s'afegeixen als ja coneguts de la Caixa de Catalunya, i molts d'altres que progressivament s'aniran oferint, només li cal obrir un COMPT FAMILIAR.

El COMPT FAMILIAR és la llibreta de l'economia domèstica i la pot obrir tothom.

Demani informació sobre el COMPT FAMILIAR, innovació de la CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA, a qualsevol de les nostres oficines.

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS